

γαλλικό

γαλλικό, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. γαλλικός], το γαλλικό. **1.** η προστυχοκουβέντα, η βρισιά: «είναι τόσο χυδαία τα γαλλικά του, που σε κάνουν να κοκκινίζεις». **2.** είδος κλειδιού για μηχανικούς ή υδραυλικούς: «φέρε μου ένα γαλλικό για να ξεβιδώσω τη βρύση». **3.** το τσιμπούκι (βλ. λ.).

- ακούω τα γαλλικά μου, με επιπλήττουν αυστηρά, με βρίζουν: «μην τον ενοχλείς, γιατί με τα νεύρα που έχει θ' ακούσεις τα γαλλικά σου»·

- άντε να μην ακούσεις κανένα γαλλικό! φύγε ή κάθισε φρόνιμα ή πάψε να με ενοχλείς, γιατί θα σε βρίσω·

- του αρχίζω τα γαλλικά, τον επιπλήττω αυστηρά, του μιλώ πρόστυχα, με βρισιές: «αφού δεν καταλάβαινε με το καλό, του άρχισα τα γαλλικά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας